

Evet, biz bir gezi grubu olarak 1944'te korkunç cana son bulduğu bu gaz odalarını şimdi özgürce görüp dolaşmıştık. Artık burada hiçbir insan işkence görmeyecek ve zehirlenmeyecek, çünkü günümüzde müze haline getirilen bu İmha Kampı'na ait gaz odalarının işlev gördükleri zaman sınırlıydı. Ama Kutsal Kitap'ta geçen cehennem sonsuzdur.

Müzenin girişinde, duvara kazılarak yapılmış ve İsa Mesih'in çarmıha gerilişinin simgelediği bir resim gözüme ilişti. Buraya hapsedilmiş bir kişi tüm umudunu bir çiviyle duvara kazıyordu anlaşılan. Bu sanatçı da gaz odalarının birinde ölmüştü, fakat önceden İsa Mesih'i Kurtarıcısı olarak kabul edip O'na iman etti; ve yaşamını, kurtarıcısının İsa Mesih olduğu bilinciyle kaybetmişti. Evet, korkunç olan bir yerde ölmüştü, ama cennet, kapılarını ardına kadar ona açmıştı. İsa Mesih'in, örneğin Matta 7:13, Matta 5:29-30, Matta 18:8 gibi ayetlerde uyardığı cehennemden, oraya vardktan sonra kaçıp kurtulmak olanaksızdır. İşte bu gerçek cehennem, sonsuzluklar boyunca işkence yeri olduğu için bir müze gibi ziyaret edilemez.

Cennet de sonsuzdur. İşte Tanrı'nın bizi götürmek istediği yer burasıdır. Cennete davet edilmeyi kabul edin. Rab'in ismini tüm yürek ve imanla çağırın ve böylece kurtulup cennete gidebilirsiniz. Hemen Rab'in adını çağırın ve cennette bir yer ayırın! Bir konferans sonu, konuşmayı dinleyen bir bayan tedirgin bir şekilde, „Cennette yer ayrılabilir mi? Bu seyahat acentası mı?“ diye sordu. Kendisi, „Evet, kim yer ayırtmazsa, hedefe ulaşamaz. Antalya'ya gitmek istiyorsanız, geçerli bir bilete ihtiyacınız var“ diye yanıtladım. Bayan, „Ama böyle bir biletin bedeli var, değil mi?“ diye devam edince, şöyle bir yanıt verdim: „Evet! Tabii cennete götüren biletin bedelinin de ödenmesi gerekli! Ama o kadar pahalı ki, hiçbirimiz bunun bedelini ödeyemeyiz. Günahlarımız ve hatalarımız bunu engelliyor. Tanrı, cennetinde, yani kendi katında günaha göz kapatamaz. Dünyadaki yaşantısından sonra gelecekteki sonsuzluğu Tanrı'yla beraber cennette geçirmek isteyen kişinin, ilk önce suçlarından arınması, azat olması gereklidir. Bu yükümlülükten kurtulması da ancak suçsuz, günahsız bir kişinin etkinliğiyle olur... Bu kişi, İsa Mesih'tir. Bu bedeli

ödeme gücüne bir tek O sahiptir! İsa Mesih bu bedeli çarmıhta öterek kanıyla ödedi.“

Öyleyse şimdi ben cennete girebilmem için ne yapmalıyım? Tanrı, hepimizi kurtuluşa davet ediyor. Kutsal Kitap'ın birçok ayeti bunu önemle vurgulayarak, Tanrı'nın bu davetine, yani cennet çağrısına kulak vermemizi sağlık veriyor. Örneğin:

- **„Dar kapıdan içeri girmeye gayret edin!“** (Luka 13:24).
- **„Tövbe edin, çünkü Göklerin Krallığı yaklaştı!“** (Matta 4:17).
- **„Dar kapıdan içeri girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir, ve ondan girenler çoktur. Çünkü yaşama götüren kapı dar, ve yol sıkışık ve onu bulanlar azdır“** (Matta 7:13-14).
- **„...Sonsuz yaşamı sıkı tut, , bunun için çağrıldın“** (1.Timoteos 6:12).
- **„Rab İsa Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz“** (Elçilerin İşleri 16:31).

Bu ayetlerin hepsi de sarsıcı, teşvik edici, uyandırıcı ve önemlidir. Metinleri okurken ciddiyeti, kararlılığı ve zorunluluğu sezmemek elde değil! Sonuç itibarıyla, nihai olarak cenneti hedefleyen bu daveti kabul ettiğimizi şu sözlerle dile getirebiliriz:

„Rab İsa Mesih, bugün cennete nasıl girebileceğimi okudum. Ben de günün birinde cennette senin yanında olmak istiyorum. Suçlarım yüzünden aslında gitmem gereken

yer olan cehennemden beni kurtar. Senin için çok değerli olduğum için, beni sevdiğin için sen suçumun bedelini çarmıhta öterek ödedin. Çocukluğumdan beri yaptığım her hatayı sen biliyorsun. Bilinçli ya da bilinçsiz olarak işlediğim tüm günahları sen biliyorsun. Yüreğimin tümünü sen bilirsin. Senin önünde ben açık bir kitap gibiyim. Olduğum gibi gelip cennette seninle yaşayamam, bu olanaksız. Hatalarım ve günahlarımdan dolayı hem pişmanım hem de üzgünüm, lütfen beni bağışla. Şimdi yaşantıma gel ve beni yenile. Senin önünde doğru olmayan ne varsa hepsini sana getirmeme yardım et. Senin gözünde iyi, doğru ve yaşam dolu yolunda beni yürüt ve beni bereketle. Kutsal Kitap, bana neler söylemek istediğini anlamama yardım et. Bana temiz, uysal ve itaatkar bir yürek ver ki, seni hoşnut edebileyim. Bu andan itibaren benim Tanrım sen ol. Ben seni izlemek istiyorum; bana, yaşantımın her alanında yürümem gereken sevgi ve yaşam yolunu bana göster. Beni duyduğum için ve ben artık sonsuzluklar boyunca seninle beraber olacağım için, senin çocuğum olduğum için sana minnettarım. Amin!“

Direktor und Professor a. D.
Dr.-Ing. Werner Gitt

Cennete nasıl gidebilirim?

Orijinal başlık: Wie komme ich in den Himmel?
Yazarın internet sitesi: www.wernergitt.de
Tercüme: Dilek Durusoy

Publisher: DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen; Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax:-19
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 807: Türkisch/Turkic, 6th edition 2012

Werner Gitt

Cennete nasıl gidebilirim?

İnsanlar, sonsuzlukla ilgili sorular hakkında pek konuşmazlar. Bunu, sonlarını düşünen insanları izlediğimizde bile görebiliriz. 1975 doğumlu Amerikalı sinema oyuncusu Drew Barrymore çocuk yaşlarda çevirdiği fantasti filmi E.T.'de başrolü oynamıştı. 28 yaşına geldiğinde şöyle demişti: "Eğer kedimden evvel ölecek olursam, küllerimi kedime yemek olarak verin. O zaman en azından kedimin bedeninde yaşamaya devam edebilirim". İnsanın ÖLÜM'ün ne olduğundan haberi olmaması ve bu denli kör olması korkutucu değil mi?

İsa Mesih dünyada yaşadığı sürece, birçok insan kendisine gelip isteklerde bulunmuştu. Bu isteklerin hemen hemen hepsi dünyasal türden şeylerdi:

- **On cüzamlı sağlıklarına kavuşmak istiyordu** (Luka 17:13).
- **Körler görmek istiyordu** (Matta 9:27).
- **Bir diğeri miras konusunda yardım istemişti** (Luka 12:13-14).
- **Ferisiler Kayser'e ödenecek vergiye ilişkin soru sorarak tuzak kurmak istemişlerdi** (Matta 22:7).

Oysa çok az insan İsa Mesih'e gelip cennete nasıl gidebileceğini öğrenmek istemişti. Zengin bir genç, İsa Mesih'e şu soruyu yönelterek cevap aramıştı: **„İyi öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapayım?“** (Luka 18:18). Yüreğinin bağlı olduğu tüm servetini satıp İsa'yı izlemesi gerekirdi. Ama çok zengin olduğu için bu öğüde kulak veremeyerek cennetten vazgeçmişti. Bunun yanında, cenneti aramayan, ama İsa Mesih ile karşılaşmalarında cennete giden yol hakkında bilgilendirilenler de vardı. Onlar bu öneriye kulak verip hemen bu yolu izlemişlerdi. Örneğin, Zakkay mutlaka İsa'yi görmek isteyenlerdendi; ve umduğundan çok daha fazlasını buldu. O, sadece İsa'yı görmekle kalmadı, ama İsa Mesih onu kendi evinde ziyaret ettikten sonra, Zakkay cennete giden yolu bulmuştu. İsa Mesih ona şöyle demişti: **„Bugün, bu eve kurtuluş geldi“** (Luka 19:9).

Cennete giden yol nasıl bulunur?

Şimdiye kadar söylenenlerden anladığımız şu:

- Cenneti, senin tövbe etmenle belirli bir günde bulabilirsin. İşte, sevgili okuyucu, bunu bilmen senin için çok önemli ve faydalıdır. Tanrı'nın senin için hazırladığı sonsuz yaşama kavuşma günü bugündür.
- Cennette, yani Tanrı'nın egemenliğine girmenin yolu başarılı ve iyi işlere (amellere) bağlı değildir.
- Cennete, Tanrı'nın sonsuz yaşantısının egemenliğine (sağladığı sonsuz yaşama) hiçbir hazırlık yapmadan kavuşabilirsin.

Tanrı'nın cennete ilişkin ifadelerini göz önünde tutarsak, insanın tasarıları ve yaptığı iyi işler sayesinde cennete girebilme düşüncesi tamamıyla yanlıştır. Bir pop şarkıcısı, yıllarca bir sirkte çalıştıktan sonra işinden ayrılan bir palyaço hakkında şöyle bir şarkı söylemişti: „Mutlaka cennete gidecek, çünkü birçok insani, güldürerek mutlu kıldı“. Diğer bir örnek: Bir hayır derneği kurarak 20 kadına ev açan çok zengin bir bayanın şartı şu olmuştu: Bu evde kalan her kadın günde 1 saat bu hayırsever zengin bayanın kurtuluşu ve sonsuz yaşama kavuşması için dua etmek zorundaydı.

Gerçekten bizleri cennete götürecek şey nedir?

Bu soruya net bir cevap vermek isteyen İsa Mesih bir öykü anlattı. İncil'in Luka 14. bölümünde, büyük bir şölen vermek isteyen ve belirli insanlara davetiye gönderen bir insandan söz edilir. (Öyküdeki ziyafet, cenneti; davet eden kişi de Tanrı'yı simgelemektedir). Özur dileyip davete gelemeceklerini bildirenlerin verdikleri yanıtlar hayal kırıcıdır! Birincisi şöyle bir neden öne sürer: "Bir tarla satın aldım..." İkincisi, "Beş çift öküz aldım..." Üçüncüsü ise, "Ben evlendim, bu nedenle gelemiyorum" der.

İsa Mesih öyküyü, şöleni veren ev sahibinin kararıyla bitirir: **„Size söyleyeyim, çağrılan o adamlardan hiçbiri akşam yemeğimden tatmayacaktır“** (Luka 14:24). Bu sözlerle açıkça anlaşılıyor ki, insan cenneti kazanabilir de,

kaybedebilir de! Buradaki püf nokta, daveti kabul etmek ya da etmemektir. Cennete girmenin bundan daha kolay başka bir yolu yoktur herhalde! Günün birinde birçok insan cennete giremeyecekse, bunun nedeni cennete giden yolu bulamamak değil, ama cennete gitmek için edilen daveti red etmek olacaktır.

Bu öyküde anlatılan insanlar bizim için örnek değiller, çünkü onların hiçbiri yapılan çağrıya 'evet' deyip şölene gitmedi. Peki onlar daveti kabul etmediler diye şölen olmayacak mı? Elbette olacak! Onların red yanıtlarından sonra, ev sahibi bu sefer herkesi davet ediyor. Artık altın harflerle yazılmış davetiyeler göndermiyor. Sadece bir çağrıda bulunuyor: „Şölene gel“. Bu çağrıya kulak verip daveti kabul eden herkese kesin bir yer verilecek bu şölende. Peki öykü nasıl devam ediyor? Evet, insanlar akın akın şölene gelirler... Bir süre sonra ev sahibi bakar ki, daha boş yerler var! Hizmetkarlarına, „Yollara...çık ve onları içeri girmeye zorla...“ der.

İşte bu öyküyü kendi güncelik yaşantımızla karşılaştırmak istiyorum, çünkü öyküde gelinen nokta, bizim bugünkü durumumuza dile getirmektedir. Cennette halen daha boş yerler var ve Tanrı sana şöyle sesleniyor: „Gel ve cennetteki yerini al! Akıllı ol ve sonsuzlukta yerini ayır! Bunu bugün yap!“

Cennet akıl almaz güzel bir yer ve bu yeri İsa Mesih büyük bir şölen ile kıyaslıyor. 1. Korintliler 2. Bölüm, 9. ayette şöyle yazılıdır: **„Gözün görmediği ve kulağın işitmediği ve insanın yüreğine girmedeği, Tanrı'nın kendisini sevenlere hazırladığı şeyler...“**. Bu dünyadaki hiç, ama hiçbir şey cennetin güzelliği ile biraz olsun karşılaştırılmaz. O

kadar güzel o yer ki! Cenneti hiçbir şekilde kaçırmamalıyız, çünkü o paha biçilmeyecek kadar kıymetlidir. Sadece bir tek kişi bizlere cennetin kapılarını açtı. Bu kişi, İsa Mesih'tir. Cennete girmenin bu kadar kolay olmasını, işte bu yüzden İsa Mesih'e borçluyuz. Şimdi artık her şey, bizim isteyip istemememize bağlı. Sadece yukarıdaki öyküde geçen üç türlü insan gibi bu daveti kabul etmezler.

Kurtuluş sadece İsa Mesih sayesinde gerçekleşir

Elçilerin İşleri 2:21'de çok önemli bir ayet okuruz: **„...Her kim Rab'bin adını çağırırsa kurtulacak“**. İşte bu, İncil'in hayati ayetlerinden biridir. Elçi Pavlus Filipi'de bir hapis hanedeyken, bir gardiyanla yaptığı konuşmasını şu sözlerle noktalar: **„Rab İsa Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz“** (Elç. İşleri 16:31). Bu haber kısa, ama etkin ve yaşam dönüştürücüdür. Aynı akşam gardiyan İsa Mesih'e iman etti.

İsa Mesih insanı ne gibi bir şeyden kurtarır? Mutlak bilmemiz gereken şey: Sonsuz bela ile (acılarla) dolu cehenneme giden yoldan kurtarır. Cennet ve cehennem ilişkin olarak Kutsal Kitap insanların sonsuzluklar boyunca orada kalacaklarını yazar. Biri feci korkutucu, diğeri ise olağanüstü güzel bir yer! Üçüncü bir yer yok. Bir kimse, "Öldükten hemen sonra, ölümle her şey bitmiştir" iddiasında bulunamaz. İsa Mesih'in kişiliğinde son karar verilmiştir. Sonsuz yaşam bir tek şahsa bağlıdır: İSA MESİH ve O'na olan bağlantımız!

Polonya'da yaptığım bir konuşma gezisi sırasında, orada savaş zamanında kurulan ve Alman İmparatorluğu sırasında birçok insanın ölümünün gerçekleştiği kampı ziyaret ettik. 1942'den 1944'e kadar orada 1,6 milyon insan, başta Yahudiler olmak üzere gaz odalarında öldürülüp daha sonra yakılarak yok edilmişti. Bu yer tarihte, „cehennem“ olarak geçmektedir. Bizi her birinin 600 kişilik bir kapasitesi olan gaz odalarını dolaştırırlarken, ben „cehennem“ tanımlaması üzerinde düşünmekteydim. Tasvir edilemeyecek kadar korkutucu bir yerdi. Peki ama gerçekten burası cehennem miydi?